

U z n e s e n i e

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z jeho predsedu JUDr. Juraja Klimenta a sudcov JUDr. Milana Karabína a JUDr. Petra Szaba v trestnej veci obvineného **R. K.** pre prečin podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 2 Tr. zák. prerokoval na neverejnom zasadnutí 20. júna 2013 v Bratislave dovolanie obvineného R. K., zastúpeného obhajcom JUDr. I. H. proti rozsudku Krajského súdu v Trnave z 29. marca 2011 sp. zn. 5 To 124/2010, a takto

r o z h o d o l :

Podľa § 382 písm. c/ Tr. por. dovolanie obvineného **R. K.**
s a o d m i e t a.

O d ô v o d n e n i e

Rozsudkom Okresného súdu Trnava z 1. apríla 2010 sp. zn. 1 T 59/2007 bol obvinený R. K. uznaný za vinného z dvojnásobného prečinu podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 2 Tr. zák. na skutkovom základe, že

1/ dňa 20. júla 2004 v Trnave uzatvoril so spoločnosťou Q., a.s., K., leasingovú zmluvu č. X. na osobné motorové vozidlo zn. Daewoo Lanos 1, 5S, modrej metalízy, rok výroby 1998, č. karosérie X., č. motora X., EČ: X. v nadobúdacej hodnote 180.000,-Sk, pričom pri podpise zmluvy uhradil akontáciu vo výške 40.420,-Sk a zaviazal sa zvyšnú časť z ceny uhrádzať v 48 mesačných splátkach po 6.435,-Sk, napriek tomu, že bol nezamestnaný a nebolo to v jeho finančných možnostiach a neuhradil žiadnu splátku a ani nevrátil predmet leasingu na základe výzvy z 08.09.2004, čím svojím konaním spôsobil Q., a.s., H. N. č. X., K., škodu vo výške 139.580,-Sk,

2/ dňa 14. septembra 2005 v čase o 12.40 hod. vo V. č. X., v sídle spoločnosti M. F. M. uzatvoril nájomnú zmluvu č. X. o prenájme mobilného hliníkového lešenia zn. Custers Handy s výškou 10,5 m na obdobie od 14.09.2005 do 21.09.2005, kde predložil svoj občiansky preukaz a zároveň zaplatil zálohu vo výške 15.000,- Sk, pričom sa zaviazal zaplatiť nájomné vo výške 8.000,- Sk avšak prevzaté lešenie previezol na neznáme miesto do obce Biely Kostol, kde ho ihneď odovzdal neznámej osobe, pričom do dnešného dňa predmet nájmu nevrátil a nájomné za lešenie nezaplatil, čím spoločnosti M. F. M. V. č. X., spôsobil škodu v celkovej výške 289.000,- Sk.

Za to bol odsúdený podľa § 221 ods. 2 Tr. zák. č. 300/2005 Z.z. s použitím § 42 ods. 1 Tr. zák., § 37 písm. h/, m/, § 38 ods. 4 Tr. zák. na súhrnný trest odňatia slobody vo výmere **28 (dvadsaťosem) mesiacov**, na výkon ktorého bol podľa § 48 ods. 2 písm. b/ Tr. zák. zaradený do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 42 ods. 2 Tr. zák. č. 300/2005 Z.z. súd zrušil výrok o treste trestného rozkazu Okresného súdu Trnava z 18. apríla 2007 sp. zn. 0 T 13/2007, ktorým bol obvinenému uložený nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 5 (päť) mesiacov, ako aj všetky rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Podľa § 287 ods. 1 Tr. por. súd uložil obvinenému povinnosť nahradiť poškodenej spoločnosti Firma M. F. M. V., so sídlom X. V. č. X., IČO: X., škodu vo výške 160.616,- Sk.

Podľa § 288 ods. 1 Tr. por. súd odkázal poškodenú spoločnosť Q., a.s., so sídlom H. N. č. X., X. K., IČO: X. s nárokom na náhradu škody na občianske súdne konanie.

Proti tomuto rozsudku v zákonom stanovenej lehote podal obvinený 15. apríla 2010 odvolanie (č.l. 275) do viny i trestu. V dôvodoch odvolania uviedol, že skutku v bode 1/ sa nedopustil, a preto sa mu uložený trest zdá vysoký a nespravodlivý. Žiadal preto zníženie trestu.

Na základe včas podaného odvolania vo veci rozhodoval Krajský súd v Trnave, ktorý na verejnom zasadnutí rozhodol rozsudkom z 29. marca 2011 sp. zn. 5 To 124/2010 tak, že podľa § 321 ods. 1 písm. d/ Tr. por. zrušil napadnutý rozsudok v celom rozsahu a podľa § 322 ods. 3 Tr. por. sám vo veci rozhodol, pričom obvinenému uložil podľa § 221 ods. 2 Tr. zák. za použitia § 42 ods. 1, § 37 písm. h/, m/, § 38 ods. 4 Tr. zák. **súhrnný trest odňatia slobody** vo výmere **28 (dvadsaťosem) mesiacov**. Na výkon uloženého trestu zaradil obvineného podľa § 48 ods. 2 písm. b/ Tr. zák. do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 42 ods. 2 Tr. zák. zrušil trestný rozkaz Okresného súdu Trnava z 18. apríla 2007 sp. zn. 0 T 13/2007 vo výroku o treste, ako aj všetky rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Rozsudok súdu prvého stupňa nadobudol právoplatnosť a vykonateľnosť 29. marca 2011, kedy vo veci rozhodol krajský súd, pričom obvinený uložený trest podľa hlásenia ústavu na výkon trestu (č.l. 344) vykonal 20. marca 2013.

Okresný súd Trnava 31. mája 2013 predložil Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky dovolanie obvineného R. K., ktoré podal prostredníctvom ustanoveného obhajcu JUDr. I. H.. Dovolanie bolo podané na súde prvého stupňa 25. marca 2013.

V písomných dôvodoch svojho dovolania uplatnil dovolacie dôvody podľa § 371 ods. 1 písm. a/, písm. b/, písm. c/, písm. d/, písm. g/, písm. h/, písm. i/ Tr. por.

V rámci dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. a/, b/ namietal, že došlo k porušeniu ústavnej zásady dvojinstančnosti trestného konania v otázke trestu, pretože mu bol právoplatne uložený trest odňatia slobody Krajským súdom v Trnave, čo je v rozpore s článkom 2 ods. 1 dodatkového Protokolu č. 7 Európskeho dohovoru o ľudských právach (ďalej len Dohovor), voči ktorému nemal možnosť odvolať sa a namietať trest odňatia slobody, čím rozhodoval o tejto otázke nepríslušný krajský súd v nezákonnom zložení sudcov, namiesto rozhodovania príslušným okresným súdom vecne a miestne príslušnom. Uvedeným postupom bol porušený aj čl. 14 ods. 5 Paktu o občianskych a politických právach (vyhl. Min. zahraničných vecí č. 120/1976 Zb.). Dovolací dôvod podľa písm. b/ bol naplnený

aj tým, že okresný súd rozhodoval prostredníctvom toho istého sudcu po zrušujúcom rozhodnutí krajského súdu v rozpore s ustanovením § 328 ods. 2 Tr. por., hoci mal ex offio pristúpiť k zmene zákonného sudcu v súlade s ustanovením § 328 ods. 2 Tr. por., čím bolo nezákonne zasiahnuté do jeho práva podľa § 48 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len Ústavy).

V rámci dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. c/ Tr. por. namietal, že prvostupňové i druhostupňové rozhodnutia neboli platne doručené neustanovenému obhajcovi, hoci v čase doručovania a vydania rozhodnutí išlo o prípad povinnej obhajoby. Neustanovenie obhajcu pre doručovanie rozhodnutí súdu v prípade povinnej obhajoby predstavuje protiústavný procesný postup, ide o zásah kolidujúci so základným právom na obhajobu (právnú pomoc) v zmysle čl. 4 ods. 2, ods. 3, čl. 50 ods. 3 Ústavy, čl. 6 ods. 3 písm. c/ Dohovoru, čl. 14 ods. 1, ods. 3 písm. a/, b/, d/ Paktu občianskych a politických práv, čl. 40 ods. 3 Listiny č. 23/1991 Zb.

Naplnenie dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. d/ Tr. por. videl v tom, že verejné zasadnutie o odvolaní bolo vykonané v jeho neprítomnosti a odvolací súd rozhodol o odvolaní, hoci svoju neúčast' ospravedlnil práceneschopnosťou a dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. g/ Tr. por. vôbec nezdôvodnil.

V rámci dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. h/ Tr. por. namietal porušenie princípov ukladania úhrnného a súhrnného trestu Okresným súdom Trnava v rozpore s ustanovením § 42 ods. 1, ods. 2 Tr. zák., kedy mu postupom a rozhodnutiami súdov boli neprípustným a neakceptovateľným spôsobom uložené paralelne samostatné tresty odňatia slobody, hoci takýto spôsob ukladania trestu v platnom práve neexistuje. Krajský súd v Trnave nezrušil právoplatný a vykonateľný trest odňatia slobody uložený rozsudkom okresného súdu v dĺžke 5 mesiacov a ani okresný súd nezrušil predchádzajúce tresty v hrubom rozpore so zákonom na jeho ujmu, čím mu bol fakticky uložený trest odňatia slobody 58 mesiacov, namiesto súhrnného trestu odňatia slobody 30 mesiacov za všetky skutky spáchané skôr, ako boli vydané a právoplatné rozhodnutia.

V rámci dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. namietal chybnú aplikáciu a interpretáciu relevantných namietaných ustanovení zákona, Ústavy a Dohovoru s negatívnymi dôsledkami, nesprávnosť výrokov o treste.

Záverom svojho dovolania navrhol, aby najvyšší súd vyslovil rozsudkom, že napadnutým rozsudkom krajského súdu ako aj rozsudkom okresného súdu bol porušený zákon v jeho neprospech, a to v ustanovení § 1, § 2 ods. 1 a nasl. Tr. por., § 41 ods. 1, § 42 ods. 1, ods. 2 Tr. zák., v čl. 17 ods. 1 Ústavy, čl. 5 ods. 1 písm. a/ Dohovoru o ochrane ľudských práv a slobôd výrokmi o treste. Navrhol zrušiť napadnuté výroky o treste rozsudku Krajského súdu v Trnave z 29. marca 2011 sp. zn. 5 To 124/2010 a rozsudku Okresného súdu Trnava z 14. februára 2012 sp. zn. 30 T 101/2009, ako aj ďalšie rozhodnutia na tieto výroky nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad a prikázať príslušnému súdu, aby vec v potrebnom rozsahu znovu prerokoval a rozhodol v súlade so zákonom. Taktiež sa domáhal prerušenia výkonu trestu a jeho odloženia do doby meritórneho rozhodnutia dovolacieho súdu.

Samosudkyňa súdu prvého stupňa v súlade s ustanovením § 376 Tr. por. doručila rovnopis dovolania ostatným stranám trestného konania, ktoré by mohli byť rozhodnutím o dovolaní priamo dotknuté s upozornením, že sa môžu k dovolaniu obvineného vyjadriť. Uvedenú možnosť ani jedna zo strán trestného konania nevyužila.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 377 Tr. por.) zistil, že dovolanie bolo podané oprávnenou osobou (§ 369 ods. 2 písm. b/ Tr. por.), v zákonom stanovenej lehote a na mieste, kde možno tento mimoriadny opravný prostriedok podať (§ 370 ods. 1 Tr. por.). Dovolanie podal obvinený v súlade s ustanovením § 373 ods. 1 Tr. por. prostredníctvom obhajcu. Zároveň však zistil, že dovolanie obvineného je potrebné odmietnuť na neverejnom zasadnutí, lebo je zrejmé, že nie sú splnené dôvody dovolania podľa § 371 Tr. por.

Najvyšší súd Slovenskej republiky vo svojich rozhodnutiach opakovane zdôrazňuje, že dovolanie je mimoriadnym opravným prostriedkom určeným k náprave výslovne uvedených procesných a hmotnoprávných pochybení súdov a predstavuje výnimočné prelomenie zásady nezmeniteľnosti právoplatných rozhodnutí, ktorá zásada je dôležitou zárukou stability právnych vzťahov a právnej istoty. Táto výnimočnosť je vyjadrená práve obmedzenými možnosťami pre podanie dovolania, aby sa širokým uplatňovaním tohto mimoriadneho opravného prostriedku nezakladala ďalšia opravná inštancia.

Dovolanie preto možno podať iba z dôvodov taxatívne uvedených v ustanovení § 371 Tr. por., pričom dôvod dovolania sa musí v dovolaní vždy uviesť (§ 374 ods. 2 Tr. por.). Dovolací súd je viazaný uplatnenými dôvodmi dovolania a ich odôvodnením (§ 385 ods. 1 Tr. por.) a nie je povolaný na revíziu napadnutého rozhodnutia z vlastnej iniciatívy. Právne fundovanú argumentáciu má zaistiť práve povinné zastúpenie obvineného obhajcom – advokátom.

Zároveň je potrebné poukázať na ustanovenie § 371 ods. 4 Tr. por., v zmysle ktorého dôvody podľa odseku 1 (§ 371 Tr. por.) písm. a/ až písm. g/ nemožno použiť, ak táto okolnosť bola tomu, kto podáva dovolanie, známa už v pôvodnom konaní a nenamietal ju najneskôr v konaní pred odvolacím súdom; to neplatí, ak dovolanie podáva minister spravodlivosti.

V predmetnej veci bolo preukázané, že obvinený svoje odvolanie proti rozsudku súdu prvého stupňa bližšie nezdôvodnil, namietal iba vinu v bode 1/ rozsudku a výšku uloženého trestu, ktorý považoval za príliš prísny. Dovolací súd pripomína, že obvinený v konaní na súde prvého stupňa nemal žiadne výhrady voči príslušnosti súdu ani voči konajúcej samosudkyni, a takéto pripomienky nevzniesol ani v dôvodoch svojho odvolania proti rozsudku súdu prvého stupňa, žiadne porušenie práva na obhajobu nevytýkal, námietky voči uloženému súhrnnému trestu nemal. Rovnako nemal výhrady voči spôsobu, akým boli jednotlivé dôkazy vykonané. Dovolaciemu súdu tak v akceptovaní dovolacích dôvodov podľa § 371 ods. 1 písm. a/, b/, c/, g/, h/, i/ Tr. por. bráni vyššie citované ustanovenie § 371 ods. 4 Tr. por.

Napriek tomu považuje dovolací súd za potrebné uviesť, že zo strany obvineného, pokiaľ ide o námietky v rámci dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. b/ Tr. por., ide o nesprávny výklad ustanovení Trestného poriadku a nepochopenie čl. 2 ods. 1 Protokolu č. 7 k Dohovoru, ktorý hovorí o práve na odvolacie konanie v trestných veciach.

Podľa tohto článku každý, koho súd uzná za vinného z trestného činu, má právo dať preskúmať výrok o vine alebo treste súdom vyššieho stupňa. Výkon tohto práva, vrátane dôvodov, pre ktoré sa môže vykonať, ustanovuje zákon.

V posudzovanej veci bol obvinený uznaný za vinného z trestných činov rozsudkom súdu prvého stupňa, proti ktorému dal obvinený odvolanie, o ktorom v zmysle § 315 Tr. por. rozhodol príslušný krajský súd. Z toho vyplýva, že k žiadnemu porušeniu Trestného poriadku

ani porušeniu práv deklarovaných v Dohovore a citovanom dodatkovom Protokole nedošlo. Mimo tohto dovolacieho dôvodu sú aj námietky obvineného, ktorými poukazoval na ustanovenie § 328 ods. 2 Tr. por. Práve v zmysle tohto ustanovenia bola po zrušení pôvodného rozsudku súdu prvého stupňa povinná vo veci konať zákonná samosudkyňa.

Opodstatnené nie sú ani námietky obvineného súvisiace s právom na obhajobu (§ 371 ods. 1 písm. c/ Tr. por.). Ako vyplýva z predloženého spisového materiálu, obvinený v čase rozhodovania súdu prvého stupňa i rozhodovania odvolacieho súdu bol na slobode, preto nešlo o prípad povinnej obhajoby a samotný obvinený si obhajcu na plnú moc nezvolil.

Obvinený v rámci dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. h/ Tr. por. namietal porušenie princípov ukladania úhrnného a súhrnného trestu podľa § 42 ods. 1, ods. 2 Tr. zák. V tejto súvislosti dovolací súd pripomína, že v rámci tohto dovolacieho dôvodu možno namietat' uloženie trestu mimo zákonom ustanovenej trestnej sadzby alebo uloženie takého trestu, ktorý zákon za prerokúvaný trestný čin nepripúšťa. V prerokúvanej veci bol obvinenému uložený trest odňatia slobody v rámci zákonom ustanovenej trestnej sadzby. Okrem toho dovolací súd pripomína, že porušenie zákona pri uplatňovaní ustanovenia o úhrnnom a súhrnnom treste (§ 42 ods. 1, ods. 2 Tr. zák.) možno uplatňovať iba v rámci dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. – na nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia. V danom prípade však k porušeniu ustanovenia § 42 ods. 1 Tr. zák. nedošlo. Zo strany obvineného ide znovu o nesprávny výklad tohto ustanovenia.

Z ustanovenia § 42 ods. 1 Tr. zák. vyplýva, že ak súd odsudzuje páchatel'a za trestný čin, ktorý spáchal skôr, ako bol súdom prvého stupňa vyhlásený odsudzujúci rozsudok za iný jeho trestný čin, uloží mu súhrnný trest podľa zásad na uloženie úhrnného trestu.

Platí zásada, že pri ukladaní súhrnného trestu sa má postupovať ako pri ukladaní úhrnného trestu, to znamená, že páchatel' dostane súhrnný trest za všetky trestné činy. V danom prípade bol postup súdov nižšieho stupňa pri ukladaní súhrnného trestu správny. Námietky obvineného, že súhrnný trest mal byť ukladaný aj za skutok, pre ktorý bol právoplatne odsúdený trestným rozkazom Okresného súdu Trnava sp. zn. 0 T 38/2007, sú neopodstatnené. **Je vylúčené, aby bol ukladaný súhrnný trest, pretože skutok spáchal**

5. októbra 2007, t.j. až po vyhlásení prvého trestného rozkazu sp. zn. 0 T 13//2007, ktorý trestný rozkaz obvinený prevzal 18. apríla 2007.

Obvinený R. K. uplatnil aj dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. d/ Tr. por., podľa ktorého dovolanie možno podať, ak hlavné pojednávanie alebo verejné zasadnutie bolo vykonané v neprítomnosti obvineného, hoci na to neboli splnené zákonné podmienky.

Uvedený dovolací dôvod videl v tom, že odvolací súd rozhodol o jeho odvolaní na verejnom zasadnutí bez jeho prítomnosti, hoci svoju neúčast' ospravedlnil. Zo spisu vyplýva, že verejné zasadnutie sa uskutočnilo 29. marca 2011, pričom o termíne verejného zasadnutia sa obvinený dozvedel 14. marca 2011, čo potvrdil vlastnoručným podpisom na návratke (č.l. 280). Dňa 28. marca 2011 bola osobne do podateľne odvolacieho súdu doručená kópia potvrdenia lekára o dočasnej práceneschopnosti, ale obvinený nepožiadaval o odročenie verejného zasadnutia (č.l. 283-284). Odvolaciemu súdu teda nič nebránilo, aby nariadené verejné zasadnutie vykonal aj bez jeho prítomnosti. Potvrdenie o dočasnej pracovnej neschopnosti sa vystavuje pre účely sociálneho zabezpečenia a samo o sebe nie je dostatočným podkladom pre záver, že obvinenému bránia zdravotné dôvody v účasti na verejnom zasadnutí. Napokon obvinený deň pred vykonaním verejného zasadnutia toto potvrdenie priniesol osobne do podateľne odvolacieho súdu. Obvineným citované ustanovenie predpokladá, že obvinený svoju neúčast' hodnoverným spôsobom ospravedlní a zároveň požiada o jeho odročenie. Nič také obvinený neurobil. Obvinený bol o termíne verejného zasadnutia riadne vyzoomený, pričom bol na slobode a trestné stíhanie sa viedlo pre trestný čin, na ktorý zákon ustanovil trest odňatia slobody, horná hranica ktorého neprevyšovala 5 (päť) rokov (§ 293 ods. 6 Tr. por. v znení účinnom do 31. augusta 2011). Z uvedeného vyplýva, že námietky obvineného dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. d/ Tr. por. nespĺňajú.

Podľa § 382 písm. c/ Tr. por. dovolací súd na neverejnom zasadnutí uznesením, bez preskúmania veci, odmietne dovolanie, ak je zrejmé, že nie sú splnené dôvody dovolania podľa § 371 Tr. por.

V prerokúvanej veci, ako z vyššie uvedeného vyplýva, neboli splnené zákonné podmienky dovolania podľa § 371 Tr. por., preto Najvyšší súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí dovolanie obvineného R. K. odmietol.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.

V Bratislave 20. júna 2013

JUDr. Juraj K l i m e n t, v. r.
predseda senátu

Vyhotovil: JUDr. Peter Szabo

Za správnosť vyhotovenia: Gabriela Protušová